

Vastapuoli valituslautakunnassa: Vitra Collections AG

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

— kumoaa riidanalaisen päätöksen ja julistaa mitättömäksi yhteisön tavaramerkin nro 2 298 420

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Rekisteröity yhteisön tavaramerkki, jonka mitättömäksi julistamista on vaadittu: Kolmiulotteinen kuviomerkki, jonka kohteena on "Alu chair" (yhteisön tavaramerkki nro 2 298 420), luokkaan 20 kuuluvia tavaroita varten

Yhteisön tavaramerkin haltija: Vitra Collections AG

Yhteisön tavaramerkin mitättömäksi julistamista koskevan vaatimuksen esittäjä: Kantaja

Mitättömäksi julistamista koskevan vaatimuksen perustelut: Asetuksen N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan e alakohdan iii alakohdan rikkominen. Kantaja vetosi myös tavaramerkin mitättömyyteen siksi, että sen rekisteröinnin tarkoituksena on kantajan sulkeminen pois sellaisten design-tuotteiden markkinoilta, joista on tullut vapaasti käytettäviä, ja näin ollen sen haltijan vilpilliseen mieleen

Mitättömyysosaston ratkaisu: Mitättömyysvaatimuksen hylkääminen

Valituslautakunnan ratkaisu: Valituksen hylkääminen

Kanneperusteet: Asetuksen N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan e alakohdan iii alakohdan ja 52 artiklan 1 kohdan b alakohdan virheellinen tulkinta ja soveltaminen

Kanne 17.3.2011 — Cofra v. SMHV — O2 (can do)

(Asia T-162/11)

(2011/C 139/51)

Kannekirjelmän kieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Cofra Holding AG (Zug, Sveitsi) (edustajat: K.-U. Jonas ja J. Bogatz)

Vastaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV)

Vastapuoli valituslautakunnassa: O2 Holdings Ltd (Slough, Yhdistynyt kuningaskunta)

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— kumoamaan sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) neljännen valituslautakunnan 10.1.2011 tekemän päätöksen asiassa T 242/2009-4

— velvoittamaan vastaajan ja tarvittaessa vastapuolen valituslautakunnassa korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavaramerkin hakija: O2 Holdings Ltd

Haettu yhteisön tavaramerkki: sanamerkki "can do" luokkaan 9, 16, 25, 35, 36, 38 ja 43 kuuluvia tavaroita ja palveluja varten

Sen tavaramerkki- tai merkkipäätöksen haltija, johon väittemenettelyssä on vedottu: kantaja

Tavaramerkki- tai merkkipäätös, johon väittemenettelyssä on vedottu: sanamerkki "CANDA" luokkaan 25 kuuluvia tavaroita varten

Väiteosaston ratkaisu: väite hylätään

Valituslautakunnan ratkaisu: valitus hylätään

Kanneperusteet: Asetuksen (EY) N:o 207/2009 ⁽¹⁾ 15 artiklan ja 42 artiklan 2 kohdan sekä asetuksen (EY) N:o 2868/95 ⁽²⁾ 22 säännön rikkominen, koska valituslautakunta on arvioinut näyttöä, joka koskee oikeuksien voimassa pitämistä käytön perusteella, liian suppean arviointiperusteen nojalla, eikä se ole ottanut riittävästi huomioon kantajan yrityksessä vallitsevaa erityistä markkinointitilannetta. Lisäksi valituslautakunta on rikkonut asetuksen (EY) N:o 207/2009 76 artiklan 2 kohtaa, koska se ei virheellisesti ole ottanut huomioon erilaisia väitteen tueksi esitetyn merkin oikeudet voimassa pitävän käytön osoittamiseksi esitettyjä asiakirjoja. Valituslautakunta on lopuksi rikkonut asetuksen (EY) N:o 207/2009 75 artiklan toista virkettä, koska se ei ole ilmoittanut kantajalle siitä, että sen mielestä esitetyt todisteet käytöstä eivät olleet riittäviä, eikä se ole antanut kantajalle mahdollisuutta esittää lisätodisteita suullisen käsittelyn yhteydessä.

⁽¹⁾ Yhteisön tavaramerkistä 26.2.2009 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 207/2009 (EUVL 2009, L 78, s. 1).

⁽²⁾ Yhteisön tavaramerkistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 40/94 täytäntöönpanosta 13.12.1995 annettu komission asetus (EY) N:o 2868/95 (EYVL 1995, L 303, s. 1)

Kanne 17.3.2011 — Cofra v. SMHV — O2 (can do)

(Asia T-163/11)

(2011/C 139/52)

Kannekirjelmän kieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Cofra Holding AG (Zug, Sveitsi) (edustajat: asianajajat K.-U. Jonas ja J. Bogatz)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV)

Vastapuoli valituslautakunnassa: O2 Holdings Ltd (Slough, Yhdistynyt kuningaskunta)

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) neljännen valituslautakunnan 10.1.2011 tekemän päätöksen asiassa R 246/2009-4
- velvoittamaan vastaajan ja mahdollisesti muut osapuolet korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavaramerkin hakija: O2 Holdings Ltd.

Haettu yhteisön tavaramerkki: Sanamerkki "can do" luokkiin 9, 16, 25, 35, 36, 38 ja 43 kuuluville tavaroille ja palveluille.

Sen tavaramerkki- tai merkkioikeuden haltija, johon väitemenettelyssä on vedottu: Kantaja.

Tavaramerkki- tai merkkioikeus, johon väitemenettelyssä on vedottu: Kansallinen kuviomerkki, joka sisältää sanan "CANDA" luokkaan 25 kuuluville tavaroille.

Väiteosaston ratkaisu: Väitteen hylkääminen.

Valituslautakunnan ratkaisu: Valituksen hylkääminen.

Kanneperusteet: Asetuksen (EY) N:o 207/2009 ⁽¹⁾ 15 artiklan ja 42 artiklan 2 kohdan sekä asetuksen (EY) N:o 2868/95 ⁽²⁾ 22 säännön rikkominen, koska valituslautakunta on arvioidesaan käytön todistamista käyttänyt liian suppeaa vertailukohtaa eikä se ole ottanut huomioon kantajan yrityksen erityistilannetta. Lisäksi asetuksen (EY) N:o 207/2009 76 artiklan 2 kohdan rikkominen, koska valituslautakunta on perusteettomasti jättänyt ottamasta huomioon erilaiset, väitteen kohteena olevan merkin käytön todistamista koskevat asiakirjat. Lopuksi asetuksen (EY) N:o 207/2009 75 artiklan toisen virkkeen rikkominen, sillä valituslautakunta ei ole ilmoittanut kantajalle, ettei se pidä käyttöä koskevia todisteita riittävinä eikä se ole antanut kantajalle mahdollisuutta esittää suullisessa käsittelyssä lisätodisteita.

⁽¹⁾ Yhteisön tavaramerkistä 26.2.2009 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 207/2009 (EUVL 2009, L 78, s. 1).

⁽²⁾ Yhteisön tavaramerkistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 40/94 täytäntöönpanosta 13.12.1995 annettu komissio asetus (EY) N:o 2868/95 (EYVL 1995, L 303, s. 1).

Kanne 18.3.2011 — Modelo Continente Hipermercados v. komissio

(Asia T-174/11)

(2011/C 139/53)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: Modelo Continente Hipermercados, SA, sivuliike Espanjassa (Alcorcón, Espanja) (edustajat: asianajajat J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, M. Muñoz de Juan ja R. Calvo Salinero)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- ottamaan tässä kanteessa esitetyt kumoamisperusteet tutkitavaksi ja toteamaan ne perustelluiksi ja siis kumoamaan riidanalaisen päätöksen 1 artiklan 1 kohdan siltä osin kuin siinä todetaan, että TRLIS:n (Texto Refundido de la Ley sobre el Impuesto de Sociedades) (yhteisöverolaki) 12 §:n 5 momentti sisältää valtiontueksi katsottavia seikkoja
- toissijaisesti kumoamaan riidanalaisen päätöksen 1 artiklan 1 kohdan siltä osin kuin siinä todetaan, että TRLIS:n 12 §:n 5 momentti sisältää valtiontueksi katsottavia seikkoja, kun sitä sovelletaan omistusosuuksien hankintoihin, jotka merkitsevät määräysvallan hankintaa
- toissijaisesti kumoamaan päätöksen olennaisen menettelyvirheen perusteella ja
- velvoittamaan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Tämä kanne on nostettu omistussuuden hankkimisesta ulkomaisissa kohteissa johtuvan liikearvon kirjaamisesta kuluksi 28.10.2009 tehdystä komission päätöksestä (tuki nro C 45/2007, ex NN 51/2007, ex Cp9/2007) (Espanjan soveltama) (EUVL 2011, L 7, s. 48).

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kolmeen kanneperusteeseen.

1) Ensimmäinen kanneperuste, jonka mukaan on rikottu SEUT 107 artiklan 1 kohtaa siltä osin kuin toimenpide katsotaan valtiontueksi

- Komissio ei ole osoittanut, että riidanalainen verotoimenpide hyödyttää "tiettyjä yrityksiä tai tiettyjen tavaroiden tuotantoa". Komissio vain olettaa, että toimenpide on valikoiva, koska sitä sovelletaan vain omistusosuuksien hankkimiseen ulkomaisista yrityksistä eikä niiden hankkimiseen kotimaisista yrityksistä. Kantajan mukaan tällainen päättely on virheellinen, ja siinä on kyse kehäpäätelmästä. Se, että tarkasteltavan toimenpiteen, samoin kuin minkä tahansa muunkin verosäännöksen, soveltaminen perustuu tiettyjen objektiivisten vaatimusten täyttymiseen, ei tee toimenpiteestä valikoivaa toimenpidettä de iure tai de facto. Komission päättely johtaa siihen, että kukin verosäännös katsotaan prima facie valikoivaksi.